

تحلیل ابعاد آموزشی و ترویجی راهاندازی سایت - موزه کشاورزی

رضاسامه^۱، محمدمهدی ضرابی^۲، ندا زرکش^{۳*}

- ۱- دکترای معماری، عضو هیأت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره). rsameh@arc.ikiu.ac.ir
 ۲- دکترای علوم باغبانی، عضو هیأت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) mehdimzz@gmail.com
 ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) nedazarkesh@yahoo.com

چکیده

در کشور ما کشاورزی از میراث بسیار ارزشمندی برخوردار است و در این راستا قدمت زیادی دارد. کوچک شمردن این امر، در یک کشور مستعد، نه تنها تأمین غذا را تهدید می کند، بلکه امنیت غذایی و سلامت جامعه را نیز به خطر می اندازد. امروزه اهمیت و نقش آموزش در توسعه جوامع، به خصوص در بخش کشاورزی، طبیعت و فضای سبز و همچنین آموزش نیروی فعال انسانی واضح و غیرقابل انکار است. انتقال دانش و اطلاعات به مخاطبان مستلزم برقراری ارتباط مؤثر با آنان است. با توجه به ماهیت فعالیت های کشاورزی و رابطه ی نزدیک آن با محیط طبیعی و اقتصادی- اجتماعی، برنامه های آموزشی بیشتر باید به سوی آموزش های عملی سوق یابند تا افراد بتوانند با مهارت های عملی مورد نیاز در بخش کشاورزی آشنا شوند. همچنین مسائلی چون افزایش جمعیت شهری و تغییرات آب و هوایی لزوم توجه به محیط زیست و طبیعت را ایجاب می کند. بنابراین انتظار می رود طراحی سایت موزه ی کشاورزی و فراهم ساختن آموزش های عملی در این موزه نقش مؤثری در بالا بردن کیفیت منظر شهری دارد. در این مقاله پس از بیان پیشینه ای در مورد عملکرد موضوع مورد بحث به رویکردهای مرتبط در جهت آموزش کشاورزی در شهر و حومه ی آن پرداخته شده است و در نهایت فضاها و عملکردهای صورت گرفته در این سایت موزه ی کشاورزی توصیف و تأثیر آن بر ارتقاء امر آموزش تحلیل می گردد.

واژه های کلیدی: کشاورزی، طبیعت، محیط زیست، منظر شهری

۱- مقدمه

کاشت درختان و احداث فضای سبز از دیرباز مورد توجه انسان بوده و از نظر تاریخی مقارن با گرایش انسان به تمدن کشاورزی می باشد. مطالعات نشان داده اند که در فرآیند صنعتی شدن، بخش کشاورزی بیشترین آسیب را متحمل گشته است. از بین رفتن روش های کهن و سازگار با محیط در بخش کشاورزی و جایگزین کردن و استفاده از الگوهای وارداتی کاشت، داشت و برداشت بدون هیچ گونه تناسبی با محیط باعث کاهش بازدهی تولید در بلندمدت، فرسایش خاک و تخریب شدید محیط زیست شده است. بنابراین اهمیت به دانش بومی و ایجاد زمینه ای برای شناخت و استفاده ی از آن، از اقدامات مهم